

+

S. D. Francesc Fijol

Caríssim amic: corresponent
al seu desitj aquí li envio les
obres que S. P. Lluís va ferme
a la Missa allà a Lotesmes.

No cal que jo li fassi comenta-
ris; millor els farà Vte. Però
no m'he estat de cridar-li l'aten-
ció sobre la última frase del pri-
mer Kyrie. Veuria que ha can-
biat de lloch la coma de respira-
ció. És clar que aquí queda la
cosa mes blisa, mes fina; en can-
vi respirant abans del fa tal com
jo havia escrit queda la frase
final mes barroera, si, però
mes popular; no li sembla?

En fi, que l' P. Luniol, si no
mata la cuca que diria en
Millet, la fa pater molt.

Molts recorts al Mtre. Felicitats
a n' en Libert de ma part
per la seva Arca de Noe:
y mani a son aff onide

Lluís Rourea, Pere

Vich 9-XII-14

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

3 Desembre 908

PARTICULAR

L. En Frederic Clavars &c.

Devolgut sempre i amic;

Al rebre la seva estimada

letra acabava de deixar a M^{sn}. Lluís Romen, mestre de la Sen de Tich, qui, havent assistit al Congrés de Sevilla, me portà la primera mitat d'una ressenya que n'ha fet expressament pera publicar a la Revista Musical.

He esperat fins avui tornar a veure a M^{sn}. Romen, qui, quan ve a Barcelona, es honra ab les seves frequents visites. Mal-hauradament, aquesta vegada no ha estat aixís, i, com que vostè m' recomana l'urgencia, aquí va la resposta de lo qu'eu demana.

Jo crec que M^{sn}. Romen es del tot indicat pera lo qu'a vostè els convé. Es mistic excelent

home de clar judici; no es molt
destre en manejar la ploma, perquè
es la primera vegada que s'hi
posa, però sab dir tot lo qu'és
proposar ab un estil simple
i clar com el seu caracter.
Es un home estimable de
debo' i me penso que no tindrà
inconvenient en fer lo que vostè
indica. Adjunta va una carta
de presentació.

L'objecció que M^{re}. Rouen
pot fer, es que havent ja fet
una ressenya pera la nostra
Revista ha de serli costós fer-ne
una altra. Aquesta objecció
pot prevenir-la vostè indicantli
que, com qu'és tracta d'una
revista exclusivament eclesiàstica,
la ressenya del Congrés ha d'ésser
una lliçó eficaç pera'ls qui han
de llegir-la, que prou la necessi-
ten. Estic segur qu'això'l temp-
tara i hauran fet obra bona
entre tots. ¿Li sembla be així's?

L'adreça de M^{re}. Rouen
es
Louis Rouen Dbe.

Mestre de Capella de la Seu de
Vich.

Sempre a son servei

Francesc ~~Trigal~~

Orfeo Català

Plassa de Sant Just, 4

Barcelona 12 Octubre 1904

PARTICULAR

Querolgent Sr.;

A sant degut temps
vaig rebre la carta en qu'ende-
manava el Rosari estrenat fa poch.
Grans mercès li dono per sas para-
les encoratjadoras y de benivolensa
que sense conèixer la petita obra,
li dedica. Si'l temps m'ho
permet, ja ho tinc pensat de
compendre d'altres; crech com
vosté que fan molta falta com-
pendis serials d'aquest género
y si altre qualitat no tenen
els meus parenostres y avemarias,
puch ben assegurarli que no fan
ballar com molts que s'en senten.

No li envio desseguida el
Rosari com me demana, perquè
potrer s'imprimirà y allavors n'hi
vertré un exemplar.

Don agraïment,

E. L. G. Gil

J

PALAU DE LA
MÚSICA CATALANA

ORFEO CATALÀ

ADMINISTRACIÓ

Envolgut Sr. i amic:

He retrassat fins
avui la resposta a la seva
estimada del 4, a l'objecte
de poguerli dir quelcom
de definitiu sobre's la
Festa; pero malgrat els
meus bons desitjos de com-
plauel, no li puc dir
res de segur. Segons totes
probabilitats, no podrem
fer la festa avant del
24; estem encara un
xic endarrerits d'estudis,
especialment amb un cor
d'homes d'en Gibert que'm
fa suar la poca causalada
que tenim; (an a mi ja casi
he no mes em queda la
corona). Ja'ns venriem, pero
per si no'ns veguessim, digui
a Mm. Ripollès que a l'estiu
no hem fet res d'Escola
per que no es época opor-
tuna per a parlarne amb
el Senyor Gisbe. Ara ens
en ocuparem.

Amb recorts de tots, el
saluda son devot secretari amic
Francisc Borja

9/10/15

Orfeó Català

Plassa de Sant Just, 4

Barcelona 24 Octubre 1906

PARTICULAR

Gervolgut senyor y amic:

Acabo de rebre el volum de les ballerugues. Grans merces a vostè y a Man. Gudiol per la confiança ab qu'ens han honorat enviantnos el llibre sens requisit de cap mena. Serveixi no obstant la present lletra de rebut y preveient fins el cas de qu'en moris (no'n ^{tenim} pas gaires per ara) he deixat a dins del llibre un paperet que dir:

Pertany al Museu Episcopal de Vich.

(ab una firma)

Entestine' l'estudi y transcripció tant com puga, a fi de no passar del terme d'un mes que m'han indicat. Tant en nom meu com d'en Millet, com del Orfeó, rebim les moltes grans merces. Sempre sen, ab salutacions pera Man. Gudiol y demés amichs.

Trinitat Gudiol

Barça. 8 Janer 708.

a Man. Lluís Romeu.

Benvolgut Sr. y amic:

Taig rebreer sa estima-
da lletra del 24 Desembre ab la
xamora Nadala qu'a tall de bones
festes m'hi inclouia. ¡ Llastima no
haverla rebuda una setmana ^{avants}!
Ja n'havriem fet gasto a la Mercé,
a Sant Felip y pertot arreu a hont
hem cantat aquestes festes. La
guardaríem pera l'any vinent
y bona festa qu'en fariem. Les
mes corals i merces, al ensempl
que ma felicitació per aquesta
petita joqueta.

El copista esta fent les còpies
que li patten y que no ha fet ^{avants}
perque ~~hem~~ necessitat els originals
a la Mercé. Din el copista que
'a piadi d'ell y li en vii els ^{quatre} quartets
sense esperar molt. Es un pobre
home que ho necessita.

Ja's recorda de la Solve?
Ja sap que a Sant y a minyons,
etc.

Sempre seu
Francesch Pujol

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

3 Desembre 1908

PARTICULAR

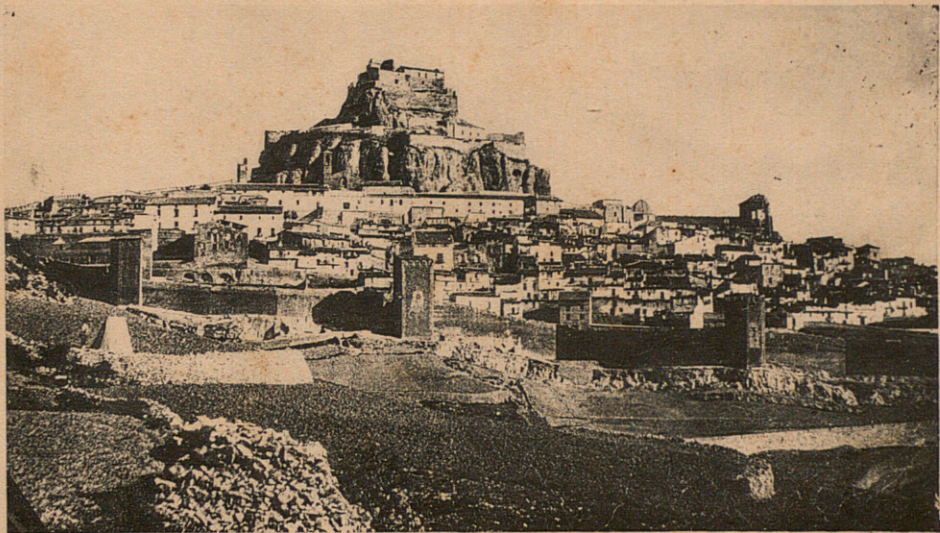
L. En Lluís Romeu Mre.
Vich.

Devolgut Senyor i amic:

Trinc el gust de
recomanarli la petició que, per
indicació meua, li fa el Dnt.
Frederic Clascar. Com veuria, se
tracta de fer obra bona en pro
de la múnica religiosa i això farà
que la molestia que li ocasionem
sigui mes llen. ¿ Oi que no s'hi
regaria?

Li'n donc grans mercès per
endeuant, i, posat a demanar,
li prego recordi la petició que
vaig ferli d'aquell Ave-Maria.

De sempre seu
Francisc Puig

MORELLA

Valencia 30 Dic 1910

TARJETA POSTAL

Lee mi antecedito y perdona los
disrumbos e ineptitudes, pues todo
de memoria: no podría yo ver tra-
mita que va a cantarse en París?

Que se acaben felicemente las le-
cciones y que el nuevo curso comience
bien y acabe mejor. Porque no
escribe t. algo para mi escuela con-
torum del Seminario? a tres ó cuatro
versos iguales: hacen falta triángulos.

Desco ver a t. por aquí y echar
un párrafo largo. Todo muy o.

He. Ripollé

P. del Esparto 1-15

Mo. L. D. Luis

Romeu, Maestro de capilla

de la Catedral

Vich

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

24 Deseembre 708

PARTICULAR

Lr. En Lluís Torrens Dbre.
Vich.

Devolgut Sr. i amic;

Rebudes les seves
estimades del 10, 11 i 19 junt ab la
2ª part del Congrés i les partitures
de l' "Ave Maria" i l' "Oida". Grans
meris per tot.

Respecte de les ressenyes del
Congrés, no estigui angunió, que
les he mirades ab microscopi
i res he trobat que puga molestar
a ningú. Lo sensible es el malhan-
rat precedent de la carta a la
"Gaceta Montanyesa." Com es
natural, no's necessita molt de
nos pera endevinar qu' un ma-
teix criteri informa les dues coses,
ab la diferencia de que lo qui en
la carta es cru i pelat, en
les ressenyes es afumat de tal
manera que ningú sien pot
ofendre. Realment li varen
fer un flac servei els de la Ga-
zeta al publicar la carta sense

atenyuar res; sort eucar que no
varen posarhi firma! Aixó li
permet a vostè, en cas de neces-
sitat, fer el pagès tan quapa-
ment.

Me demana el meu judi-
ci respecte de les obres qu'ha tin-
gut l'amabilitat d'enviar-me
y sols haig de dirli que totes
duques m'agraden de debò.
L' Ave Maria es de lo que mes
m'agrada de lo que conec de
vostè. La trobo soberba tant
pel sentiment de serioritat reli-
giosa com pel treball tecnic,
interessant i encertat del tot.
L' "Oyda" es una joquineteta
fresca, quals expressions no son
gens desagradables; al contra-
ri, li donen un sabor agre-dols
d'allò mes bonic. Els nostres Reis
la cantarian pera'l repartiment
de premis que faríem el dia
dels Reis. Lo no sé si aquesta
cansó vostè la considera enqua-
drada dintre'l genre popular-
religiós apropiat a funcions
contra-liturgiques. A mi me
sembla que s'en aparta un xic
pel caracter enjogarrat de la me-

l'odia i pel dibuix persistent
de l'harmonia en que me sembla
veure un intent descriptiu de
remor d'ouades. Això li dic
ab tota la franquesa qu'en
demana i pregantli qu'ho pren-
gui com a pura impressió meua,
sense mes valor qu'el de la meua
insignificancia.

Mercis per endavant de
la prometença qu'en fa d'algun-
cosa per l'estil de la "Electa
mea" qu'ens va molt be i men-
set gran gasto. Faig copiar
la "Non non" i li enviaré
tot seguit.

Bon Nadal i Bon any nou,

Dem. servent
Francisco Solís

Devolgut Senyor i amic;

Suposo que ja deuria
estar enterat del meu casori celebrat ja uns
12 dies i espero qu' això li haurà explicat el meu
silenci i'l farà indulgent per la meua falta d'aten-
ció motivada per un acte tan transcendental en la
vida. He estat uns quants dies fora, a Montserrat,
abint he tingut llargues sentades amb el P. Lluïol
qualq salutations li transmeto; i de retorn a Barcelona
he trobat ja llestes les còpies de Contralt, Tenor i Baix
de la seva Missa, que ja tenien d'estar llestes fa
dies, però'l litògraf s'ha aprofitat un xic de
la meua distracció durant aquests darrers temps
pera adormir-se. Seguint les seves instruccions adjunts
li envio 10 exemplars de cada un, amb els quals
pot preparar el petit chor de qui'm parlava;
això li serà força útil per a'ls ensaigs prepara-
toris, però me sembla que no podrem prescindir
de fer un ensaig general amb les noies, noies i homes
de l'Orfeó que puguin pujar el dia 7 de Setembre
a la tarda. Crec qu'aquest ensaig es necessari perquè
les dificultats d'ajust son mes grosses de lo que
semblen i fora sensible que'l dia de la festa la
cosa no marxés bé; la dificultat principal me sembla
que serà l'unir el cor popular que vostè prepara
amb les nostres noies, perquè en les autèntiques ritmiques
i expressives del cant gregorià una divergència petita
d'interpretació entre vostè i nosaltres podria ocasionar

un desgavell; ademés, seguint la partitura de vosté, crec que les represes dels dos cors han d'ésser sense interrupció notable que pugui destruir la línia general, i així sense ensaig no's logra. Creyem que vosté baixará avans de la nostra vinguda i será molt convenient qu'ens veiem pera parlar de tot aixó i posarnos d'acort.

Nostrats ja fa dies que treballeim pera Vich; estem ensaigant la seva canço "Rosa del Folló" qu'és molt bonica i resulltará molt i estem preparant, entre altres obres, el "Divendres Sant" que será non pera'l públic vigatà.

Com ja pot suposar, en el Concurs de la Festa de la Música varem conceixer el Rosari de vosté i'ns dolgué molt no poderli adjudicar el premi; pero degut sens dubte a ser obra feta amb precipitació hi trobarem uns desiguallats d'inspiració i avegades com manca d'espontaneïtat; aquesta es la causa de no haver arribat al premi. Ja acabarem de parlarne quan ens veurem.

Am recorts pera tots els amics vigatans, especialment pera mossen Gudiol, rebí l'efecte de

Don Servent
Francisc Puig

PARTICULAR

Gewolgt amic;

Rebo la seva postal
i m'afresso a donar-li 'ls detalls qu'en
demana.

El programa del dia 26 serà 'l
següent:

I part. Comensarà amb un gran
número compost de peces d'orga i
chorals ~~pera~~ ^{per} cor i orquesta que seran
executats invisiblement, es a dir, am-
agats els executants a la cúpula. Les
peces d'orga faran de preludi dels
chorals, tant pel seu caràcter com
per la tonalitat. La sala, forca;
serà d'un efecte espantós. A

Continuació, i a fi de que la gent
no s'esfereixin massa, un parell
de peces de violi i piano i 'l concert
de Bach de violi i orquesta.

II i III part. La segona meitat
de la Missa en si menor de Bach,
o siga: Credo, Sanctus, Benedictus,
i Agnus, amb un intermèdi després
del Credo.

El programa del 28 l'omplirà
una sola obra. Tota la Missa
en si menor. ; Quin àpat, noi!
Durarà més tres hores i ja
podem des d'ara avisar a la Fun-
raria per a qu'ens vinguin a
recollir després del concert, perquè
cregui que n'ha per a morir-se.
Es horros de difícil i de cansat.

Esperem veure a tot, dos
concerts, i a veure si'ns porta
mitj Vich.

Si ve demà, dia 21, sentirà
la primera meitat de la Missa,
Kyries i Gloria. Espatarrant.
Creguim, vingui.

Am recorts de tots rebri una
bona estreta de mà d'en

V. Ripoll

voig escriure donant-li compte de la missió que
va confiar-me, però el P. Valls. Si no l'ha rebuda
que la reclamí al Monastir.

ORFEO CATALA

BARCELONA

7 Agost 1910

PARTICULAR

Car amic;

Rebo la seva lletra

i trobo molt simpàtic el seu
projecte d'Himne amb acompanyament de cobla. Soc un enamorat de la sonoritat calenta i característica de la cobla de Sardanes; com vol doncs qu'em rigui del seu plan? Molt en sèrio el prenc i excellent me sembla. Trobo també molt natural qu' hagi pensat en una adaptació d'aquell tercer Responsori (que tinc a la vista en aquest moment) pel caracter grallenc dels dibuixos que l'acompanyen i crec que pot resultar força bonic modificant en el sentit que vosté indica les frases corals anteriors al fragment en la major qu' em sembla que no cal qu'el modifiqui corresponent al favor qu' em

P.S. Saludi al pare d'anyol i preguntí-li si va rebre la carta que li

ja demanantme concell vaig
a exposarli de quina manera jo
procediria si tingués de fer l'adap-
tació.

Aus que tot tinc de prevenirli
que desconfii de la sonoritat
excessiva de la cobla amb relació
a les veus humanes, l'unió
amb les quals ha de ferse amb
certa prudencia a fi de que
no quedin esclafades sots el
torrent desbordat de tenors,
tibles i cornetins que de tocar
piomo, ni a mitja veu no'n
saben gaire.

La introducció de l'obra,
amb les curioses soneries de gralla
anirà perfectament amb el tenor
i tible com vostè indica, o millor
encare pot iniciar les frases fins
a la primera corona el tenor
a plena veu i acabarles el
tible octava sobre com un
eco. (Així del eco es un dir, per-
què'ls tibles toquen can sempre
a tota màquina; pero amb el
canvi de tessitura ja's logra
un cert efecte.) En la segona,
i tercera frase la intervenció
del tible es necessaria, perquè'l

tenor no pot donar el si natural
d'efecte; el la ja li ve un sic
estirat.

En l'episodi central en la
major poden ferse boniques combi-
nacions de tible i flubiol en els
dibuixos de l'acompanyament.
En quant al pedal la, mi, fora
bonic qu'el fessin els tenors, perquè
resultaria de tot plegat un efecte
de sac de gemecs d'allò més maco;
pero n'ic ja por de que toguin
massa fort. No obstant jo
ho provaria i com qu'es tracta
de notes tingudes es possible
que ho arribin a fer no gaire
fort. Naturalment qu'els haurà
de fer respirar de tant en tant.
Quant s'interompe el pedal i's
presenten acorts hauran de ferho
els dos fiscorns i'l primer cornet
(que generalment es el qu'afina
mes dels dos) perquè en teno
qu'aleshores als tenors ja no
hi hauria poder humà qu'els
contingriés i les veus ja podrien
plegar.

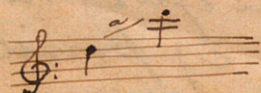
Li mateix dec dirli del
fracament següent; desconfi
dels tenors i fassi treballar fiscorns
contrabaix i tible i cornetins.
Tenint en compte qu'el flubiol

tibles i tenors son instruments trans-
positors (els dos primers en fa i'ls darrers
en si bemol) com també els cornetins
que generalment toquen en si bemol,
crec que fora convenient abaixar
d'un to tota la composició, ~~per~~
per allenguerirla d'accidentals, espe-
cialment els tenors que tindrien de
tocar en si menor i major tal
com està i'ls cornetins també.

Aquí van les teritures.

Fluïdol; sans aprofitables

Escrits

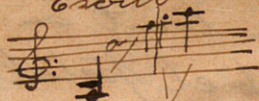

Efecte

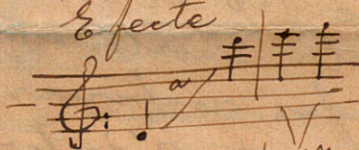

Tibles:

Escrit.

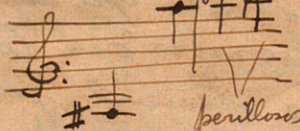
Efecte

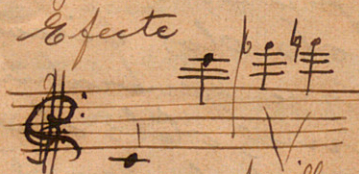
(els tibles antics no tenen el la grave escrit)

Tenors

Escrits

Efecte

(als tenors antics els falta el sol# grave escrit)

Cornetins: tessitura ordinaria dels de si bemol

Fiscorns; de tres pistons en do. Com que no
mes tenen tres pistons, després del no
tenen cap si fins al cap amunt, que
són molt bonics s'en van fins al

Contrabaix: de tres cordes, la re sol.

Si necessita algun detall mes m'ha a
donar afu.

Francès ~~Figel~~

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

19 Agost 1910

PARTICULAR

Dr. En Lluís Rovner Pde.

Benivolent amic:

Rebo la música
i canta que m'envia. És sensible
que no puga esser la cobla de
Perelada la que acompanyi
l'himne, perquè me fa perquè el
Bible rigatà s'entrebanca
mes d'un cop; seria qüestió
de que s'ho estudiï amb cura
do. Respecte de la tonalitat
i considerant-ho bé val mes
deixar-ho en la perquè ~~sol~~
com dir vostè les veus bri-
llarien mes. Això represen-
tarà però el Bible en el tros
en la major un accident
mes a la clar i s'hi ho ha
de fer malament no seria
pas a causa d'això ~~sol~~.
L'assumpt de les campanyes

crec com voste' que hi donaran
molt de color, però necessitarà
un bon campaner qui'haurà
d'aprendrer a tocar amb
les dues mans; no es
difícil, però ~~no~~ ^{és} pràctica.

¿I'ls tubos com s'els
proporcionarà? Al Llu
me tenen, però n'estan
molt gelosos i no se si
~~soldria~~ deixarlos, en quin
cas tindria de comprarlos;
i cal qui'es dongui pressa,
per si no'ls tinguessin fets.

Jo'm poso a instrumen-
tar i demà me penso que
li entestiré..

La missa va endavant
per mes que la calò no predi-
posa gaire a treballar.

Recorts d'en Millet i tot
l'afecte de son servei

Francesc Soler

Envolgut amic;

Aquí va l' Himne

a Galmes instrumentat; no he pogut enviarli abans perquè tot aquest tinglado de la protesta per lo de la Banda m'ha pres molt de temps.

Vege si l'hi he fet bona feyna i retroqui tot lo que convingui; he fet intervenir al flubiol confiantli alguns tiro-liros de la meua invenció qu'em sembla poden fer bonic si il flubiolaire te trassa; pero si som nora, tréguils sense compassió. En tot lo demés m'he aquantat a lo fet per vosté.

Li recomano que no's fii de la cobla i qu'els ensaiji vosté mateix.

L'esperem dimecres a la nit pera l'ensaij de la mina; potser convindria que vingüés també el S. Lluís.

Don Severn
+ ramonere Rijal

16 Gener 1927

PARTICULAR

Estimat amic:

D'acord amb nostra
darrera conver-sa hem fet, M^{sn}. Fumtí
i jo, revisió ben acurada del seu ben
pensat i molt interessant treball sobre
els *Soigs del Roser*. Ahir varem acabar
la tasca i m'apresso a enviar-li adjunt
l'exemplar on hem escrit les modifica-
cions que'ns han semblat necessàries,
l'exemplar original de vostè per a que
puga fer les comparacions degudes i
un exemplar dels exemples musicals.

Hi hem posat els cinc sentits i
tot l'amor, com si fos cosa pròpia; pri-
mer, per què'l treball s'ho val; segon,
per què's tracta de vostè; i finalment
per a major lluirament de l'*Obra del*
Cansoner. Si no hem acertat, no hauria
estat pas, doncs, per manca de voluntat.

Les modificacions que indiquem,
poden dividir-se en tres categories; de
lèxic, d'estil i d'aclariment. Per a les
dues primeres, els coneixements i l'expe-
riència de M^{sn}. Fumtí han fet gairebé
tota la tasca. Per a les modificacions
d'aclariment, hem procedit com segueix:

jo llegia en ven alta un exemplar;
Mon. Puntí anava seguint en l'altre,
i així que el sentit del que llegiem li
esdevenia obscur, m'ho deia i ens atura-
vem. Aleshores tornàvem a rellegir i
jo li donava la interpretació que, al-
men entendre, comportava el pasatge
que Mon. Puntí no entenia; si aquesta
interpretació concordava (sempre a judi-
ci de Mon. Puntí, que feia, com si di-
guéssim d'espectador) amb lo que la
precedia i lo que seguia, es a dir, si
la troca es descabdellava sense cap
embull, cercàvem els punts on radia-
va la obscuritat i els aclaríem fent
les modificacions necessàries al text.

Hem cregut convenient fer-ho així,
per què d'aquesta manera el treball
de vostè quedaria a l'abast fins dels
llocs en la matèria que'l llegíem amb
atenció. D'altra manera, corriem el perill
de que fos només assaborit dels consensors.

Dos punts hem deixat sense resol-
dre, respecte dels quals li crido l'atenció.
El primer és a la pag. 15, quan fa
la pregunta: "No els disturba?"...
Ens sembla que cal aclarir si la pre-
gunta es feta en sentit negatiu o positiu.
Si li sentíssim fer a vostè, de viva ven,

amb el to ho entendriem de seguida;
però tal com està, es presta a equivoc.

L'altre punt és al final de la
pag. 96, tota la 97 i part de la 98,
quan parla de la versió ternaria dels
Goigs, aquella de l'aire de ballaruga.
A mi, (tal com he escrit amb llapis
al darrera de la pag. 96) em sembla
aquesta versió, precisament pel fet
de ser ternaria, la més antiga de
totes. És tot l'aspecte d'una cançó
migieval, amb els melismes o petits
dibuixos molt característics, i sobre
tot amb l'intervenció freqüent del
ritme contradictori, sincopat podríem
dir (! d | ! d | d). És així exhalava
una flaire trobadoresca que enamora.
Si admetem que pot ser la més antiga,
aleshores queda perfectament explicable
el pas a la versió de vostè de les
dues correes cap al final de la frase,
cosa que ara no s'explica.

Y veliaquí tot el que tenia
que exposar-li. Reparsi-ho ara
vostè tot, apunti totes les objeccions
que se li acudiran, senyali totes les
nostres badades i aleshores anirem
a establir el text definitiu. Li
prego que, sense cap prena excessiva,
ho fari aviat; es a dir, si cap
a darrers de setmana ho podem

tenir, millor.

Matts records de M^{rs}. Pruiti
i mani a son amic i servent

Francis Boyd

20 Gener 1927

PARTICULAR

Estimat amic:

Encara una altra
cosa referent al seu treball (i perdoni
que l'amoïni tant). Es tracta ara
d'un dels exemples musicals que
vostè dona, el n.º 25, extret
del "Llibre d'or del Roser". Aquest
exemple, al nostre entendre, està
mal notat sota'l punt de vista
del ritme; aquells finals amb
la cama enlaire, no poden anar.
Si aquest fos l'únic cas de música
mal notada en el llibre d'or
en qüestió, podríem pensar que és
una badada molt perdonable;
però són tants els exemples defectuosos
per un o altre cantó, que li's pot
dir que, musicalment, el tal llibre
és més avari de llautó i encara
molt carregat de plom.

Nosaltres, per a l'Obra del
Cançoner, hem anat corregint totes

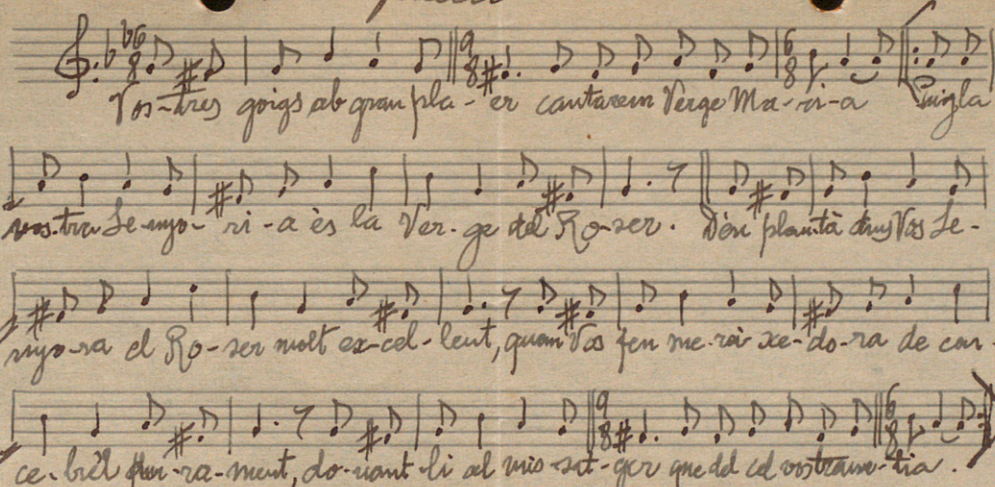
les tonades defectuoses, i, pera la
de l'exemple 25 de vostè, hem trobat
la metrificació que veuria en el
paper adjunt. Unicament nos hem
pres la llibertat (mitja el canvi de
metrificació general) d'allargar
dues notes, que son la primera
dels dos compassos de $7/8$ que hi
han. Aquest allargament es la única
solució que hem trobat pera posar
ordre en aquells finals fantàstics.

Si aquesta metrificació a vostè
li sembla bé, podriem posar la
al lloc del seu exemple n.º 25;
seria una llastima deixar aquesta
taca (en la qual vostè no té cap
culpa) en el treball de vostè; fent
constar que s'ha procedit a una
nova metrificació per a corregir
la defectuosa del llibre d'or.
I si li sembla que in Valeri Serra
s'ha de molestar, podriem posar-la
sense dir res, que segurament
no li haurà niingú que vagi
a comprovar ho.

J'ai m' dirà qu' en pensa de
tot això.

Don aff. amic
Framm *Framm*

Goigs del Roser. - Versió del Llibre d'Or pag. 183. —
Metrificació nova. —

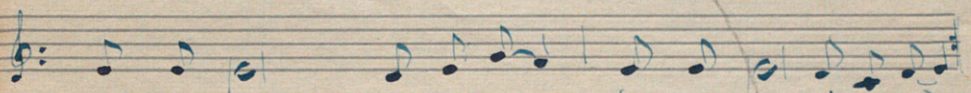

Tor-tres goigs al gran pla - er cantarem Verge Ma - ri - a Guigla
nos tra Se - myo - ri - a és la Ver - ge del Ro - ser. Don plantà d'us les
myo - ra el Ro - ser molt ex - cel - lent, quan vos feu me - raí re - do - ra de car -
ce - bel per - ra - ment, do - nant li al mis - set - ger que del cel os tra - u - ria.

Exemple nº 25 de Mn. Pomen.

ria el seu santíssim

Beneit Sigui Déu

Beneit si - guí Déu : Be - neit sigui deu nou sant

Beneit sigui Je - su - crist : ver - tader Déu home

Beneit sigui el nom de Jesús : Beneit sigui son sacra - men - t

Beneit sigui Je - sus : en el sacra - ment de l'altar

Beneida siga l'Augusta Mare de Déu : la santíssima ^{Virge} Maria

Beneida sigui la seva sanctora : i Immaculada (concepció)

Beneit sigui el nom de Maria : Ver - ge i Mare

Beneit sigui sant Josep : son castíssim espòs

Beneit sigui Déu : amb ^{els seus} seus àngels i ^{amb} seus sants

PALAU DE LA
MÚSICA CATALANA
—
ORFEO CATALÀ

ADMINISTRACIÓ

Estimat amic; En nom
de l' "Obra del Cançoner Popu-
lar de Catalunya ting el
goig de transmetre-li l'adjunt
paquet de llibres, pel qual
veurà que per fi ha arribat
l'hora de que tregui el nas
el nostre volum de "Materials",
amb el seu estudi dels Goigs,
que fa molt, però molt idem.
Veurà també que del seu
estudi esmentat n'hi ha
vinticinque exemplars en
tiratge apart, petita sorpresa
que li hem reservat en penyora
d'estimació i agraïment.
Prengui la bona voluntat.
Ja em dirà quin efecte li
fa el nostre volum, que ens
ha fet suar tinta abans
no l'hem vist llest.

Records de tothom i
mani a son amic

Françesca Deyà

12 Juny 1928

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

31 Juliol 1922

PARTICULAR

L. E. Lluís Roumen Dhe.
Vich.

Estimat amic;

La nova de l'homenatge que'ls seus deixebles li tributaren el 27 del corrent m'ha omplert de goig per diverses raons; primer, perquè l'acte no pot ésser més just; segon, perquè la meua simpatia i afecte sincers per vostè me fan compartidora la seva satisfacció; tercer, perquè essent son admirador que reconeix plenament els seus mèrits, em dona ocasió per a dir-li aquest sentiment men sense cap aspecte d'adulació feridora de la seva modestia; i quart, perquè en els temps que correm d'antropofàgia espiritual en que els deixebles es complauen generalment

en devorar als mestres, és
d'una exemplaritat extrema
la demostració d'amor i hono-
rança que'ls deixebles de vostè
li han dedicat.

Rebi la coral felicitació
i l'adhesió més incondicional
de son aff. amic, servent
i admirador

Francesc D. Gijó

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

9 Lettre 1918

PARTICULAR

Carissim Demy i amic:

Com potsen ja deu
haver llegit al diari, el dia
24, diada de la Mercè, hi haurà
a Barcelona un espetec de
Sardanes que farà heretat i jo'n
tindré la culpa, car jo m'he cuidat
d'organitzar la festa Sardaniapala.
Ara be: a més de les 16 o 17 que
ja tenim contractades, ens con-
vindria una cobla encara; i com
ja no se' d'on treurela, m'he
recordat que a Vich avans
n'hi havia una. Si encara
existeix; vol ferme la mercè
de dir al director que m'escrigui
si podrien baixar el mati del
dia 24 per a anar a la tarda
a la processó tocant les solfes
que'ls donaré i donar a la nit,
a les 10 fins a les 12 1/2, una audició
de Sardanes en una plaça que s'els
indicarà, sent constar el preu
que voldrien per aquesta feina,

anant tots els gastos a càrrec de
la orquestra? Perdoni la molestia
que li ocasiono, pero no tinc a
Vich altra persona coneguda que
vostè. Com que la cosa urgix,
convindria que'l director de la
cobla m'extrigui a volta de
corren si pot ser.

Grans recorts de tots els
amics i una ben afectuosa
Salutació de son servidor

Francesc Puig

ORFEÓ CATALÀ

BARCELONA

2 Abril 915

PARTICULAR

Estimat amic:

La confusió aparent en el Catàleg de la Schola Cantorum relativa a la Missa del Papa Marcel, s'explica de la següent manera: Si vostè envia a buscar una partitura de dita obra, li enviarian enquadernada en rústica, amb una coberta impresa. Si vostè envia a buscar 50 Parts de chor en partitura, li enviarian 50 exemplars enterament iguals a la mateixa partitura, però sense enquadernar i sense coberta, costant-li cada un fr. 1.50 en lloc dels 3 que li costaria la partitura; veliaquí explicada la cosa. Se tracta simplement d'una qüestió de venda al detall o a l'engros, sense mes diferencia intrínseca qu'unus quants punts de cordillet

prim qui uneixen els fulls, una mica
d'aiguaiacut al llom i una coberta
de paper ordinari. Demani
doncs els exemplars que necessiti
de dita missa, especificant que
vol Parts chorals en partitura,
i li costaràn 1.50 pt. cada un.

Adjunts li envio els 20
exemplars que 'm demana, content
de poderlo servir. Estan un
xeic (millor dit un bon tros) atro-
pelladets, perquè hem fet moltes
campanyes, però, perquè la
bona voluntat, que no'n tenim
d'altres. Li prego que aixís
que pugui me'ls retorni, perquè
es una obra que cada dos per
tres la necessitem. Espero de
tota manera que no'ls hi
hauré de demanar avant
d'hora, per que per ara no
hi ha cap concert a la vista.

Den aff. Servent i anse

Francis Dwyer

L. D. Lluís Rorren Dire.
Vich.

Devolgut amic;

He rebut les seves estimades del 7 i 11 corrent. Grandíssimes merces per tota la informació continguda en la primera i les meves corals felicitacions pel retrat del P. Otano que li ha sortit de cos sencer i tant al viu que no's pot demanar més, ni hi pot haver confusió possible; es ell i ningú més. Arc be; haventlo estudiat amb tant d'amore com vostè ho ha fet, s'hauria fet perfecte càrrec del nostre errorament; es un tipus de cuidado, i ho demostra mes que tot la campanya d'irridies i puxadetes qu'ha anat demuntolant a prop de l'un i de l'altre, després del congrés, al inici objecte (sembla) d'amarse justificant de les marranades (i perdoni l'expressió poc culta, pero justa) comeses anteriorment, dissimular les que anava cometent, i anar creant rereis i desconfiances entre'ls qu'ell deu considerar enemics sens perquè no s'han ajupit als seus ordens i mandats mes o menys disfarçats; aixis, si'l P. Maur mira de qua d'ull a'l P. Sunyol, si Mossen Garcia se considera poc ben atès, si la llengua d'en Pedrell pot retallar als uns i als altres, en una paraula: si tots plegats ens fem un garbuix d'amors propis ferits i susceptibilitats enverinades, ell se venja i ens deixa prou enfeinats de misèrietes pera no pensar en combatrel i acorrelarlos com se mereix. ¡Deu meu i quin esperit tant mesqui el d'aquell home! Si tots els apostols que li surten a la minica Sagrada son com ell; pobre minica

Sagrada! I deixem-hi estar, que fa posar de mal humor.

Estem submerjits fins al coll en el plan de la Escola Superior de Música Sagrada, que cregui que si hi ha un tip; pero hi treballen amb la mes gran bona fe i els millors desitjos de fer obra bona, de manera que no's perdria per nosaltres, i si no està be, es que no'n sabem mes.

Avui hem estat a Montserrat a parlar-ne amb el P. Aniol; grans recorts de sa part.

Anem a lo de Mon. Puntí. En efecte, va explicant-lo de Santa Maria, que si per una part es dolorós, per l'altre es favorable, perquè l'havien fet malbé amb el càrrec d'avuiata de chor que li volien fer desempe-nyar. Mon. Puntí no serveix pera cantar, tal com està avui encare aquest càrrec; compremenhtro, li he fet de-clarar tota l'atenció al cant figurat, pera crearli un nou element de vida que per res l'hi de perjudicar com a gregorianista; per lo qu'he pogut veure es llest i de forsa disposició; ademés s'ho ha pres amb gran fe i treballa de valent, així es qu'els seus veusos son ríspits; pero com qu'estaba estrassat encare me té pera ríto. Cree fermament que fora l'leixtima deixo, an aquest jove de recó i fent una feina qualsoverulga, quan al men entendre es abte pera mes grans empreses. Amb el P. Aniol hem parlat de la ensenyansa de cant gregoria a l'Escola Superior, i creiem que Mon. Puntí seria un element forsa aprofitable. En Puntí no'n sab res de tot aixó, perquè no m'agrada despertar esperances si no puc assegurar la realia-ció; ja vindrà l'hora. Mentrestant, ho fora que continués aquí fins a veure en que para tot aixó, i mentrestant que treballi, que per mi no's perdria. Els mes afectuosos recorts d'en Millet i demés, i una ferma encaixada de son servent i amic
Francesc Aniol

PALAU DE LA
MÚSICA CATALANA

ORFEÓ CATALÀ

ADMINISTRACIÓ

Benivolent Senyor i amic:
¿ Ens vol fer cinc
centims, i millor si poden ser
deu, de la visita que'l Sr.
Otano li ha fet? És ell
mateix qui'ns ha fet saber
que ha passat unes hores
en companyia de vosté
i com qu'anem ben xic
escamats pels embolics
que li anem descobrint
per tot arreu about fora
la mà, ens interessa en
gran manera saber quina
hi ha portat de cap al
venir a Vich.

Am gràcies antici-
pades el saluden vos
aferrats amics i servets
Francisco Bayel

Hui Pallet

5 Desembre 912.

J

PALAU DE LA
MÚSICA CATALANA

ORFEO CATALÀ

ADMINISTRACIÓ

Devolgut amic:

Perdi' pel meu oblit
i aquí va la Sequentia.

Jo ja fa dies qu'he entrat
en plè periode de bojeria;
li asseguro qu'aquest ditai
Congrés em dona a tots plegats
molta mes feina de la
que mereixem i a mi par-
ticularment. me fa anar
amb un pam de llengua
fora. Son tantes les coses
que s'han d'ensaijar i pre-
parar i arreglar, que la
memoria no pot abastar
a totes i això es lo que
m'ha parlat amb la
Sequentia. La conferencia
d'en Millet serà monu-
mental i sens dubte l'acte
mes interessant del Congrés,
amb un espetec d'exemples
(18 o 20) que faran fredat
i la gent s'en lleparà 'ls
dits bona estona.

He parlat amb en Millet
de lo qu'en deia vostè de
fer marcar els ictus al
P. Sanyol, i hem convin-
gut en que serà millor
no ferho, perquè mes que
d'una pessa gregoriana pura
se tracta d'una cançó popular
casi, i val mes que fassi
vostè el seu gust amb tota

llibertat; per altra part
aquell sistema que tenen
els ^{punts gregorians} de marcar els iactus que
sempre's barallen amb els
accents del text, no'ns ha
convenut pas per ara.

De la qüestió de la
orquestra n'hi contarem
un rengle quan ens ven-
riem que s'hi farà un
pauxó de riure.... sino
s'hi enfada; sembla men-
tida que hi hagi senyors
que amb les apariències
de la més gran serietat
i el criteri més recte
siguin mes bruts q'una
carabassa vinatera.

I així parlarem, perquè
es una qüestió qu'encara
promet donar joc.

Esperant l'ocasió
d'extremar-li la mà
el saluda de tot cor
seu amic i parent
Tomec

8 Novbre 912